

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes
aliquot**

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Regula XI. Omnis definitio constat genere & differentia

urn:nbn:de:bsz:31-102400

ipsa in suâ ratione negationem vel privationem dicunt, definitiones eò quidem pacto, quò earum talia definita capacia sunt, utiq; per negationem assignari possunt, imò debent: id quod testatur ipse Philosophus *VI. Top. cap. VI. §. 7. Forasse*, inquit, *in nonnullis necesse est definitum uti negatione, ut in privationibus. Nam cæcum est, quod non habet visum, quem secundum naturam habere debet.*

REGULA XI.

Omnia definitio constat genere & differentia.

I. Decet, inquit Philosophus *VI. Top. cap. IV. §. 5. eum, qui rectè definit, ex genere & differentia definire. Et ib. c. VI. ex differentia & genere est speciei definitio. Et VII. Met. cap. XII. t. 43. nihil est aliud in definitione, quàm genus & differentia.*

II. Dicis: I. Dantur definitiones ex materiâ & formâ constantes. II. Nonnulla definiuntur per subiectum, & non per genus: ut *simum est nasus concavus, album est corpus præditum colore disoregante visum*. E. non omnia definitio constat genere & differentia.

III. Et Ad I. etiam in definitionibus, quæ dantur per materiam & formam, si accuratè assignentur, debet poni genus, quod reliquum est, & materiam & formam continet,

ZZ §

vel

vel differentia est, vel instar differentia & generi adjunctum, non minus naturam rei explicat, quam differentia: ut si dicas, *Homo est substantia, composita ex corpore organico & anima rationali.*

IV. Ad II. dico, definitionem constare ex genere & differentiâ, quando id, quod definitur, est ens per se & unius natura; sed quando ens per accidens est, quate est sumum & album, ipse Aristoteles docuit, per materiam seu subjectum in casu recto; & sic generis locò positum, licitum esse definire. Vide quæ circa *Disp. XI. Reg. VIII. & Disp. XII. Reg. VIII.* diximus.

V. Notandum autem & hoc: tunc definitionem constare ex genere & differentiâ propriè dictis, quando id, quod definitur, est species propriè dicta. Cum enim omnis species secundum essentiam suam ex genere & differentiâ quodammodo componatur, ex genere & differentiâ etiam definitur. At quando aliquid definitur, quod propriè loquendo non est species alicujus generis, sed sub aliquò continetur, tanquam communi *περὸς ἐν ἡ ἀπ' ἐνός*, tunc per illud commune, atque ita non per genus definitur. Qui enim id per genus definiatur, quod sub genere non est? Ita cum Aristoteles *I. Post. cap. II.* demonstrationè definiuit per syllogismum illa

illa de
genus
monst
comm
demonst
fotele
tur, ni
starun
dicit:
non sum
bis can
VI.
mem
rentia,
isa, no

In defi

I. P
dicitur
sed non
VI. Top
II. P
ple Phi
lativâ i
tura d
Natura

illa

illa definitio non est propriè loquendo per genus, quia syllogismus non est genus demonstrationis, sed de illa prædicatur ut commune ab uno. Vide Zabarellam de spec. demonstr. cap. I. Quamquam certè apud Aristotelem definitiones ita propriè non dicantur, nisi illæ, quæ sunt specierum propriè dictarum. Quò pertinet, quod VII. Met. 2. 13. dicit: *Nulli igitur eorum, quæ species generis non sunt, quidditas, τὸ τί ἦν εἶναι, convenit, sed his tantum.*

VI. Quod si quis ita etiam dicere velit: omnem definitionem constare ex genere & differentia, vel iis, quæ se habent ut genus & differentia, non repugnabimus.

REGULA XII.

In definitione non debet esse usus conjunctionis copulativa & disjunctiva.

I. Prior pars sumitur ex II. Post. 2. 30. ubi dicitur, *hominem esse animal bipes terrestre, sed non esse animal & terrestre.* Posterior ex VI. Top. c. VII. §. 6.

II. Priori parti obstare videtur, quod ipse Philosophus usus est conjunctione copulativa in definitionibus: quod vel ex solâ Naturæ definitione perspicitur. Dixit enim Naturam esse *causam & principium movendæ & quæ*